

פרשת חקת תשפ"ג

גליון קל"ב

"חיכו ממתקים וכולו מחמדים"
נקדם בכרכה את הוצאת הספר החדש
"אליבא דאמת"
של הרה"ג ר' יחיאל אלכסנדר שליט"א
ובו מאמרים יפים מאד, מתוקים מרש, על
על מועדי השנה ועניינים שונים
[חלקם הקטן הופיעו בכמה צנועה זו].
ניתן להשיג במחיר 20 ש"ח
בפ"ל 0533105381

הבחירה האם לחיות ב'גן עדן' של 'מידות טובות', או ב'גיהנום' של 'מידות רעות' היא בידינו

מ"ה ר' מעשה התחזקות בעבודת ה'... לע"נ מ"ה הרבני אסן מייזון ג' הרבני אסן קרלין, ובל מתי ישראל

יובנו את אהרן. כל בית ישראלי האנשים והנשים, לפי שהיה אהרן רודף שלום ומטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשתו - רש"י.

דברים נפלאים ומחזקים כתב מורינו ה'משגיח' הגה"צ ר' דב יפה זצוק"ל. (לעבוד באמת).

הברייתא במסכת כלה (כלה רבתי פרק ג' משנה א') מוסיפה, שלא רק הגברים והנשים בכו, "אלא היו מפלשין טיט ועפר בטוף ובוכין".

הברייתא שם מתארת את האופן שבו השכיח אהרן שלום, בין אדם לחברו ובין איש לאשתו:

"כך היתה אומנותו של אהרן הצדיק, שמע על שנים שהיו מריבין, הולך אצל האחד, ואומר לו שלום עליך רבי, והוא אומר לו שלום עליך רבי ומרי, מאן יבקש מורי כאן, והוא אומר פלוני חביבך שגרני אליך לפייסך מפני שאמר, אוי ססרחתי על חביבי, מיד אותו האיש היה מהרהר בדעתו, וכי כזה הצדיק בא אלי לפייסני, והיה אומר לו, רבי, אני הוא ססרחתי עליך, הולך אצל האחר אומר לו כן, פגשו שניהם בדרך, זה אומר לזה מחול לי מורי שאני סרחתי, וזה אומר כן לזה;

שמוע על בעל ואשתו שעשו מריבה, הולך אצל הבעל ואומר לו, בשביל שאני שומע שנתנצית עם אשתך, אם אתה מגרש אותה, ספק תמצא כמותה ספק לא תמצא, ועוד אם אתה מוצא, ומתנצית עמך, תחלת דבר היא אומרת לך, כך עשית לאותה ראשונה. ועל זאת היו כל ישראל אנשים ונשים אוהבין אותו".

גן עדן של מידות טובות מול גיהנום של מידות רעות
כפי שאנו רואים מדברי הברייתא, אהרן היה אהוב על כולם לא רק בגלל שהיה עוסק בהבאת שלום בין הבריות, אלא גם בגלל האופן שבו הוא פנה לאנשים בדרך של כבוד: "שלום עליך רבי".

אהרן היה גם סמל ומופת לרדיפת שלום, בהתנהגותו האישית. חז"ל (שם) מספרים, ש"כשהיה אדם מקללו, אומר לו

ההנהגה שהנהיג ר' אליהו לאפיאן
ואמנם התנא באבות פונה לכל אחד ואחד: "הוי מתלמידיך של אהרן אוהב שלום ורודף שלום. אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

מורינו הגה"צ ר' אליהו לאפיאן זצ"ל הנהיג בישיבה הקד', שכל אחד שגומר ליטול את ידיו, ימלא מחדש את הספל במים כדי להכינו למי שיבא ליטול אחריו. ואעפ"י שזה מעשה קטן, אך כאשר חוזרים על מעשה של הטבה פעם אחר פעם - אפילו על מעשה קטן של הטבה, זה פועל על הנפש לקנות את מידת ההטבה.

זאת על פי דברי הרמב"ם, שעדיף לתת מאה פרוטות למאה עניים מאשר מאה פרוטות לעני אחד, משום שמאה מעשים קטנים של תניית צדקה פועלים על נפשו לעשותה נדיבה, יותר ממעשה גדול אחד של תניית צדקה.

קידום הבריות לתורה - על ידי אהבה

עוד מוסיף ה'משגיח': הבאנו את דברי המשנה "הוי מתלמידיך של אהרן... אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". בפשטות, הקשר בין "אוהב את הבריות" לבין "ומקרבן לתורה" הוא - שתאהב את הבריות ומתוך כך יתעורר בך רצון להיטיב להם, וההטבה הגדולה ביותר היא לקרבם לתורה.

א' גו'ס ווארט
מאגזינען המשפיעים
והמניעים שליט"א

הלומד תורה עושה טובה לעצמו

היה 'זוג צעיר' שנישא בשעה טובה ומוצלחת, ההורים דאגו לרהט את ביתם בכל הדרוש, וכמובן שאחד הדברים הבסיסיים היה מקרר. בני הזוג, שהיו נבערים מדעת, לא השתמשו כלל במקרר, ואפילו לא חיברו אותו לחשמל. במקרר, רק כאשר ההורים הגיעו לבקר, הם חיברו את המקרר לחשמל - כדי לכבד את ההורים, שיראו שהמקרר בשימוש... ברור שזו טיפשות גדולה... האם ההורה קנה את המקרר, בכדי שבני הזוג יכבד אותו, או שהוא קנה בשביל שלבני הזוג יהיה טוב? ברור שזה כדי להיטיב לבני הזוג! והאבא לא צריך שיעשו 'טובה' בשבילו וידליק את המקרר... זעק הגה"צ ר' פנחס הלברשטט שליט"א - "מח"ס "בית דרכך" (בסעודת ר"ח תמוז פ"ג - רס"ט) לפעמים שואלים בחור או אברך, למה אתה לומד תורה? והוא עונה, כדי לעשות רצון ה'... הרי זה כאותו הילד שמדליק את המקרר לכבוד אביו... הקב"ה נתן לנו את התורה, בכדי שנתדבק בו ונתאחד איתו, כמבואר בהרחבה ב'נפש החיים' (שער ד), אנחנו לומדים תורה - כדי לממש את המתנה שהקב"ה נתן לנו להתדבק בו ע"י "קודשא בריך הוא ואורייתא חד הם"... [ברור שמקיימים גם מצוה בעת הלימוד, אבל עיקר הלימוד צריך להיות מתוך הרגשה של "אשרינו שזכינו לקבל את התורה - אשרי מי שעמלו בתורה"].

ר' אמונת של הלבנה הרב דוד מטיאס

ד0548432274@gmail.com

כיס המכנסים אם נחשב לשני כיסויים | המשך משבוע שעבר |

הנה המציאות בימינו היא שברוב המכנסים שאנו לובשים, הכיסים של המכנסים תפורים למכנס רק בשפתם בלבד ושאר הכיס כולו תלוי באוויר ואינו תפור למכנס כלל, ויש לעיין האם דברי תורה המונחים בתוך כיס המכנסים נחשבים למכוסים בשני כיסויים [כלומר שהכיס עצמו נחשב ככיסוי אחד ודבר המכנס יחשב ככיסוי שני] או שמא מאחר שיש סוף הכיס תפור בלבד בשפתו, נחשב הכל כבגד אחד וככיסוי אחד דמי. [וכמו כן ספק זה לגבי הכיס הפנימי של החליפה שגם הוא עשוי בדרך כלל באופן הנ"ל].

ולכאורה היה נראה לדמות דבר זה להא דפסק הרמ"א בהלכות מוקצה (ס' ש"י ס"ז) לגבי דבר מוקצה המונח בכיס בגדו, שאם הכיס תפור כולו להבגד [כמו בכיסים של החולצות שלנו] אז נעשה כל הבגד כולו בסיס לדבר האסור, ואסור לטלטל את הבגד כולו, אך אם הכיס אינו תפור לכל ארכו בבגד אלא רק בשפתו בלבד [כפי שמצוי בכיס המכנסים שלנו] אין הבגד כולו נעשה בסיס לדבר האסור עיי"ש, ומבואר דאם הכיס תפור כולו לבגד נעשה הכיס לגוף אחד עם הבגד, אבל אם רק פיו לבד תפור לבגד לא נעשה על ידי זה לגוף אחד, ואם כן הוא הדין לכאורה לכיס המכנסים שתפור רק בשפתו דיש להחשיב הכיס והבגד כשני דברים נפרדים ושפיר יש להחשיבם כשני כיסויים. וכן ראינו שכתב הגאון רבי פסח אליהו פאלק זצ"ל ב'שורת מחזה אליהו (ה"א ס' ח') שדברי תורה המונחים בכיסים שלנו [העשויים באופן הנ"ל] נחשבים למכוסים בשני כיסויים וצ"ל לסי' ש"י סעיף ז' עיי"ש.

וכן נראה דעת הגר"ח קניבסקי זצ"ל שנשאל (עיין ספר דולה ומשקה) לגבי כיס המכנסים אם נחשב כשני כיסויים, והשיב הגר"ח: אם מחובר לבגד רק מלמעלה ולא למטה נחשב לב' כיסויים (עיין שונה הלכות ש"י דין ח') עכ"ל. [מיהו עיין בלקט שאלות המצוינות ח"ב להגר"א דינר שליט"א שהביא ששאל שאלה זו למרן הגר"ח לגבי כיס החליפה אם נחשב כב' כיסויים, והשיב לו הגר"ח: עיין שונה הלכות ס' ש"י דין ח' וצ"ע אם דומה לשם עכ"ל, משמע דלא בירא ליה לדמות זאת להתם וצ"ע].

אמנם עיין תשובות והנהגות להגר"מ שטרנבוך שליט"א (ה"א ס' ק"ד) שכתב לגבי סידור וכתבי הקודש שיש בהם אזכרות, שראוי לכסותם בעוד כיסוי מלבד הכיסים של המכנסים או החליפה עכ"ד משמע שהחשיב את כיס המכנסים ככיסוי אחד [מיהו בשאר דברי תורה שאין בהם אזכרות כתב שם בתשובות והנהגות דיש להקל לכתחילה להכניסם לבית הכנסת כשהם בתוך כיס ללא שום כיסוי נוסף, וטעמו משום דסבירא ליה שלדברי תורה שאין בהם אזכרות מספיק כיסוי אחד בלבד, ובגליון הקודם הבאנו שכן דעת הגר"ח קרלין זצ"ל והגר"ח פ' שייברג זצ"ל שלדברי תורה שאין בהם אזכרות מספיק כיסוי אחד בלבד, אולם הבאנו שם שדעת הגר"ח זצ"ל להחמיר ולהצריך שני כיסויים גם לדברי תורה שאין בהם אזכרות].

והנה, באבות דרבי נתן איתא: "כיצד היה מקרב את הבריות לתורה, כשהיה יודע באדם שעבר עבירה היה מתחבר עמו ומראה לו פנים צהובות, והיה אותו אדם מתבייש ואומר אילו היה יודע עדיק זה מעשי הורעים כמה היה מתרחק ממני, ומתוך כך חייה חזרו למוטב".

מבואר מכאן ש"אוהב את הבריות" אינו רק הסיבה ל"מקרבן לתורה", אלא הוא גם האמצעי לקרב את הבריות, כי כאשר מראים להם אהבה, הם בושים לעשות מעשים שהם רעים בעיני מי שאוהבם. [ע"כ מהמשגיח].

האברך הזה קיבל על עצמו, במשך ארבעים יום' להגיד מילה טובה למישהו שזקוק לה.

עברו 40 יום, עשו בדיקות נוספות לאשה, והכל נקי... מעשה זה שמע אברך נוסף מבני החבורה, המצפה לילדים שנים רבות, והחליט שגם הוא מקבל על עצמו בהגיד 40 יום מילה טובה לאנשים שזקוקים לכך, ואכן לפני מספר שבועות נולדה לו בת, והיה קידוש ענק בבית שמיש... עוד סיפר הגה"צ, שהגיעו בחורים למשגיח הגה"צ ר'...

האלמנה לא ידעה את נפשה מהתרגשות, ור' חיים המשיך: על גאון ישראל "ר' עקיבא איגר" שמעת? עונה האלמנה, 'בטח'. מי לא שמע על גאון הגאונים.

אמר לה ר' חיים - זה 'ר' עקיבא איגר' של הדור! האלמנה התחילה לבכות מהתרגשות, זה בטח בזכות בעלי בשמים שמעתיך עלינו, ובטח זה בזכות זקניי וזקנותיי הצדקנים המרעישים עולמות בשמים.

אמר לה ר' חיים, "אני חושב שהתפילות שלך - בוקעות רקיעים, ובזכות זה זכית לשידוך חשוב כזה"...

בברכות ואיחולים לבנים נפרד ממנה ר' חיים, והמשיך בדרכו.

המלווה לא יכל לעצור את סקרנותו, ושאל את ר' חיים, "מי הוא זה ואיזה הוא - שה'חזון איש' ורעק"א התאחדו בו, ומייה האלמנה שזכתה בכזה חתן?"

אמר לו ר' חיים: "תאמין לי אין לי שום מושג עם מי דיברתי - ועל מי דיברתי!!!"

הרי לנו "מעשה רב" לכל החוששים להוציא מילה טובה מהפה, "מה עם דבר שקר תרחק", וכו' וכו' - תפרגן, תשבח! זה נהנה וזה נהנה!!!

הרב קלרמן אמר לראש העירייה כי בכונתו להכניס את ספר התורה לאחד מהיישובים החדשים - תהיה סמליות רבה בכך שספר ששרד מקהילה שנכחדה בגולה, יונסס לקהילה חדשה בארץ ישראל.

הרב קלרמן העביר את ספר התורה לאחד מבני משפחתו, שהגיע בדיוק אז לבקרום בגרמניה כך יצא שספר התורה הגיע ארצה יום אחרי שנמסר לרב קלרמן, ולא הייתה לגרמנים שהות להתחרט... בארץ נמסר הספר לתיוקן שהיה מורכב מאד ויקר בהתאם. ההוצאות הגיעו לכ-3000 דולר. [במושגים של הימים ההם, היה זה הרב הון]...

הרב קלרמן ורעייתו פגשו את מציל הספר, אנטון בק, והעניקו לו שי הוקרה גביע כסף. בהמשך אף הזמינו אותו להשתתף בהכנסת ספר התורה. בשנת תשמ"א (1981) הונסס ספר התורה בטקס חגיגי ומרגש בצבאי היום לשיבו קדומים שבשומרון, בהשתתפות אנטון בק וכל המשפחה.

מפליא לציין, כי אנטון בק - מציל הספר, ששרד באופן פלאי בחזית המלחמה, מת יום לאחר הכנסת הספר תורה, כביכול כל תכליתו בעולם היה להציל את הספר תורה, ולדאוג שהוא יגיע למקום מבטחים.

[ידוע שלכל גוי יש תפקיד בעולם, בכדי לעזור ליהודים, וללימוד התורה. וכאן ראו בחוש שכל החיות של הגוי היה בשביל הספר תורה]... [יישר כח לרה"ג ר' דניאל אזולאי שליט"א, מחשובי אנשי החינוך ברכסים, שמסר לידנו את הסיפור הפלאי].

לעברו בבל לבבכם

התהונקות בעבודת הלב - זו תפילה

"תפילה על רוחניות ודאי מתקבלת" בדוע ומפורסם בשם ר' ישראל סלנטר - בשם 'ספר חסידים' שתפילה על רוחניות ודאי מתקבלת. ושמעתי זאת פעמים רבות ממרן הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל, ואף הביא לה ראיה מדברי הגמ' (ברכות ג.) שבדברי תורה יש הבטחה של 'הרחב פיך ואמלאהו'.

אני משתדל מידי שבוע להפיץ את העלונים, ולעשות זיכוי הרבים - כמה שיותר. ואחד המקומות שאני משתדל לשלוח מידי שבוע הוא 'קריית אתא' [לבית הכנסת הגדול, ולבית מדרשו של כ"ק גאב"ד מאקאווא] (מי שיש לו רעיונות נוספים להפצה אשמח לשמוע). לפני כשבועיים העלונים הודפסו ממש סמוך לשבת, ולא היה לי דרך לשלוח את העלונים לקריית אתא, בשעה 18:00 של 'ערב שבת', יצאתי מביתי ברכסים, לעבר המקווה, שאני מתפלל לה' שיזמן לידי אדם שנוסע לקריית אתא, ואני יוכל לשלוח עימו את העלונים.

בקשה זו הייתה כמעט חסרת סיכוי, כי בשעה זו אין כבר תחבורה ציבורית, ומי שנוסע - זה רק עם רכב פרטי, איך בדיוק אני יראה אותו? אבל התחזקתי בדברי ר' ישראל סלנטר שתפילה על רוחניות תמיד מתקבלת.

ברגע שזכנתי לרכב, וראיתי את ערימת העלונים המיועדת לקריית אתא ניצבת מבוישת, מחכה לקוראים שיתחזקו ממנה, התקשר אלי הרב יב. והודיע לי שהוא לקח את הכסף שהיה בקופה של מכירת ה'ברכת המזון' כדי שלא יהווה 'לפני עיור'.

שאלתי אותו, אפשר להגיע אליך לקחת את הכסף? ומה הוא עונה לי? אני ממחר לנסוע לקריית אתא!!!

כמובן שמייד אצתי רצתי עם חבילת העלונים - שזכתה להגיע לעדה בס"ד. מעשה דומה היה עימדי בשבת האחרונה, שסחתי לב"ב, שיש לי כיסופין לשבת עם ר' מיילך, לזכות לשיר עימו שירי כיסופין לבורא עולם, וטיפה 'גיב זיך אשאלק' - [להתנער]. יומיים אח"כ, בליל יום שני, ר"ח תמוז, התקשרו אלי ועדכנו אותי שיש סעודת ר"ח בחיפה עם מורינו הגה"צ שליט"א - בלוי כלי זמר. ואכן היה לעילא ולעילא.

וללמד על הכלל כולו יצא, תפילה על רוחניות תמיד מתקבלת, דבר אחד צריך 'הרחב פיך ואמלאהו', נתפלל, נבקש, ומובטח שנענה...

<p>עלון השבוע: ההפצה ב'אוסף גליונות' נתרמה ע"י הרב יואל מולדובן שליט"א - לע"נ אביו, ר' נפתלי הרץ ב"ר זאב מאיר הכהן ז"ל</p>	<p>חברות "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת]</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com</p>	<p>דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום בכרטיס פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח</p>
<p>ההפצה ברכסים: לע"נ שמועון (סימון) בן אסתר. חלק נתרם לע"נ: משה בן חיים תורת. וזוגתו רחל יצנת בת טוביה תורת.</p>	<p>קכה - קמו</p>	<p>בכל עניין העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>80 אוור ברכסים ו-100 ש"ח אוסף גליונות</p>